

Biblioteca
Regională
Hunedoara-Deva

DE ZIUA CONSTRUCTORULUI

ÎN PAG. 2
LITORAL
1967

CITIȚI
ÎN PAG.

3

EROI
PE
SCHELE

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIII
SERIA II,
NR. 5653
—
4 PAGINI
25 BANI
—
DUMINICĂ
23 IULIE
1967

BANATUL E CHEMAT SĂ RĂSPUNDĂ LA apelul recoltei!

COMUNICAT cu privire la vizita în Olanda a președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer

● ÎN BIROURI:
NOI STĂM BINE CU SECERIȘUL
● PE OGOARE:
**DUPĂ 20 DE ZILE - GRÎUL RECOLTAT
NUMAI 54 LA SUTĂ**

Pentru a asigura desfășurarea campaniei de recoltări un ritm înalt — și bănțeni au făcut eforturi însemnate. În multe unități agricole au apărut inițiative valoroase care, prin grija consilierilor agricole, au fost redate generalizate. Cu scopul de a urgenta eliberarea terenurilor de paie și a reduce numărul celor reținuți la această lucrare, președintele balotat au fost asigurată cu o sanie pentru colectarea baloților și depozitarea lor numai la capetele tarlănelor; ideea confecționării buncărelor de cereale amenajate de mecanizatorii de la G.A.S. Cluj-Vii pentru combinele ce permit reducerea numărului de muncitori și sporierea timpului de lucru între două „balte” de descărcare a sacilor de pe topan a fost foarte mult extinsă. Multe S.M.T.-uri au asigurat combinele cu colectoare de paie de o construcție nouă, ușor de manevrat.

de pe jumătate din suprafață, președintele încă nu se arată îngrijorat.
— Toate lanurile de grâu sunt coapte, au început chiar să se înnegrască — observăm noi.
— Soiul cultivat de noi nu se scutură. Nu-i nici un pericol. S-a apreciat că la noi, ritmul de lucru este bun.
Pe președintele cooperativei din Checea, ANDREI POLIXICI, l-am găsit tot lângă niște combine defecte. Când am sosit erau trei, curând, numărul lor s-a ridicat la cinci.
L-am întrebat pe președinte: — Poate fi mărită viteza de lucru?
— Nu, mi-a răspuns dinul. Nu, pentru că în fiecare zi stau

La invitația guvernului olandez, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer și ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, au făcut o vizită oficială în Olanda între 17 și 21 Iulie 1967.
Invitația a fost făcută cu prilejul vizitei în România, în cursul lunii ianuarie a acestui an, a ministrului olandez al afacerilor externe, J.M.A.H. Luns.
Președintele Consiliului de Miniștri și ministrul afacerilor externe au fost primiți la Palatul Soesdijk de către

Majestatea Sa Regina, care i-a reținut la dejun.
Președintele Consiliului de Miniștri și ministrul afacerilor externe au făcut vizite primului ministru al Olandei și președinților primei și celei de a doua Camere ale Statelor Generale.
Cu ocazia vizitei în orașul Amsterdam, președintele Consiliului de Miniștri al României a depus o coroană la Monumentul Național în memoria morților din cel de al doilea război mondial.
În cursul șederii lor în Olanda, președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer și ministrul afacerilor

externe, Corneliu Mănescu, au vizitat lucrări de amenajări hidraulice și poldere, precum și unele întreprinderi industriale olandeze.
Președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer și ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, au avut convorbiri cu primul ministru al Olandei, Piet de Jong și cu ministrul afacerilor externe, Joseph Luns, cu privire la dezvoltarea relațiilor româno-olandeze și la principalele probleme internaționale.

(Continuare în pag. a IV-a)

În Editura Politică
a apărut:
NICOLAE CEAUȘESCU
Cuvîntarea la Consfătuirea cu activul de bază al Ministerului Afacerilor Interne

TELEGRAMĂ

Tovarășului **WLADYSŁAW GOMULKA**
Prim-secretar al Comitetului Central al P.M.U.P.
Tovarășului **EDWARD OCHAB**
Președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Polone
Tovarășului **JOZEF CYRANKIEWICZ**
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone

VARȘOVIA

În numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Consiliului de Stat, Consiliului de Miniștri ale Republicii Socialiste România, al întregului popor român și al nostru personal, vă transmitem dumneavoastră și poporului frate polonez un salut prietenos și calde felicitări, cu prilejul celei de-a XXIII-a aniversări a eliberării Poloniei.
Poporul român se bucură din toată inima pentru succesele însemnate obținute de oamenii muncii sub conducerea P.M.U.P., în opera de edificare socialistă, de dezvoltare multilaterală și înflorire a Republicii Populare Polone.
Ne exprimăm și cu acest prilej convingerea că relațiile de prietenie și colaborare dintre țările și partidele noastre vor continua să se dezvolte, pe baza principiilor marxism-leninismului și internaționalismului socialist, în interesul celor două popoare, al unității țărilor socialiste, al cauzei socialismului și păcii.
De ziua marilor sărbători, vă urăm dumneavoastră și întregului popor polonez, noi succese în construirea socialismului.

NICOLAE CEAUȘESCU
Secretar general
al Comitetului Central
al Partidului Comunist
Român

CHIVU STOICA
Președintele
Consiliului de Stat
al Republicii Socialiste
România

ION GHEORGHE MAURER
Președintele
Consiliului de Miniștri
al Republicii Socialiste
România

Pe plajă — în așteptarea „bronzului” solar
Foto: GR. PREPELIȚĂ

Din cabina lui, macaragiul Dumitru Ghelase, unul dintre fruntașii Șantierului de la Porțile de Fier, are perspectiva de învidiat a hărănciei celor ce pun stăruie la Duna

...PASĂREA ACEEA, CARE-ȘI UITĂ PĂRINȚII

MESERIA DE PROFESOR

Conf. univ. IOAN MOISIL

Cititorii care doresc să-și spună părerea, să facă observații și propuneri cu privire la măsurile preconizate pentru dezvoltarea învățămîntului superior, sînt rugați să se adreseze direct redacției, care va insera punctele de vedere în cadrul unei rubrici speciale.

**OPINII
PRIVIND
DEZVOLTAREA
ÎNVĂȚĂMÎNTULUI
SUPERIOR**

Ca orice, meseria și profesori se învață. Există și școli speciale pentru aceasta. Unele din ele se numesc institute pedagogice. Acestea pregătesc profesorii pentru clasele 5-8. De ce a fost necesară o formă specială de învățămînt pentru profesorii de la aceste clase? Aceste clase corespund vârstei critice de 12-15 ani, vîrsta adăscăntei, vîrsta la care sensibilitatea elevului devine din ce în ce mai ascuțită, vîrsta la care începe să capete o privire filozofică asupra lumii: vîrsta marilor întrebări. Desigur, cel ce va hotărî crearea Institutelor pedagogice au judecat bine înscrînînd formarea profesorilor, care trebuie să predea acestor tineri adolescenți, unor institute specializate de formare a cadrelor didactice.
Recent, a apărut un studiu privind dezvoltarea învățămîntului superior. Acesta prevede, și pe bună

dreptate, ca institutele pedagogice de 3 ani să-și continue activitatea, întrucît nevoia de cadre didactice le justifică. Dar socotesc că ar fi nevoie să se lucreze serios și la îmbunătățirea acestei forme de învățămînt superior.
În cele ce urmează aș dori să prezint câteva observații care privesc organizarea actuală a examenului de stat la institutele pedagogice.
Ca orice absolvenți ai unui institut de învățămînt superior, studenții Institutelor pedagogice își încheie activitatea prin susținerea unui examen de stat. (De ce acest examen se numește de stat este un mister pentru noi. Această denumire are un rost în țările în care există un învățămînt particular sau confesional, dar acolo unde întreg învățămîntul este de stat, examenul de încheiere nu are sens

să se denumit astfel). Examenul de stat la aceste institute, care nu au decît o scolarizare de 3 ani, se deosebește de cele de la institutele de învățămînt superior prin aceea că nu se cere candidatul să elaboreze o lucrare pe care s-o susțină apoi în fața comisiilor. Examenul se compune din probe scrise și orale la câteva din materiile predate în cursul celor trei ani de scolarizare. Așa, de exemplu, la facultățile de fizică și chimie se dau două probe scrise, la fizică și chimie, precum și probe orale la fizică, chimie, pedagogie, socialism.
Deși în cei trei ani studenții au învățat la fizică: mecanică, teoria cinetică-moleculară și căldură, electricitate și electrotehnică, electronică, optică și spectroscopie și

Numai după un drum în lan...

Poate că aceste rînduri nu ar fi fost niciodată asternute pe hîrtie, dacă o vreme capricioasă nu m-ar fi forțat să intru într-o cofetărie — bar din orașul Timișoara.
„Răstignit” într-un scaun comod, alături de o tînără ale cărei trăsături se distingeau cu greu prin-fumul de țigară, tînărul de lângă masa vecină era unul și același cu cel pe care-l cunoscusem cu două zile în urmă, în tren.
Dar pentru a-l cunoaște mai bine, hai să derulăm filmul în-tîmplării.
Trenul accelerat care mergea spre Timișoara spinteca întunericul. Ocupam un loc într-unul din compartimentele unui vagon de clasa I. Alături de mine, un bătrîn foarte viu, la o oră destul de tîrzie (trecură de miezul nopții), căuta sub orice formă să aibă un partener pentru discuție.
Era bucuros că după ani și ani de zile și-a văzut „vîntul împlinit cu ochii”. Singurul băiat, era de curînd absolventul unui institut superior, era inginer, iar acum și-a terminat și stagiul militar. Este greu de redat bucuria acestui om pentru reușita fiului lui, de aceea și mersese acum după el la unitatea militară unde-și terminase stagiul militar. Voia să-l vadă mai repede, să se bucure.
Astfel am aflat amănunte din viața lui Dan (așa-l chema pe băiat), amintiri mai vechi sau mai proaspete, toate însă la fel de viu redat de interlocutorul meu.
Alături de noi, un loc liber, al fiului lui, care stătea pe coridor. Ceva mai tîrziu, ieșind din
OCTAVIAN VINTILA
(Continuare în pag. a II-a)

Meseria de profesor

(Urmare din pag. 1)

fizică atomică, iar la chimie, chimie anorganică, chimie organică și chimie-fizică, studenții nu sînt obligați să răspundă decât la unul din cursurile de fizică și unul din cele de chimie, la alegere. S-a crezut că o lege obligatorie va face ca, în mod aproximativ egal, absolvenții să-și aleagă una din discipline. Experiența arată că studenții nu consideră această alegere ca un proces obligatoriu ci ca o hotărîre deliberată, luată pe baza unei aprecieri a ce este mai avantajos. Ceea ce este îmbucurător este că majoritatea candidaților dovedesc o judecată sănătoasă: își aleg optica și chimia fizică, materiile predinate în ultimul an și la care au susținut examenul și o lună înainte. Desigur, există și excepții, unul pînă la doi studenți se înscriu în fiecare sesiune la mecanică, cel mult unul pe sesiune la electricitate. Alegerea este determinată sau de o pasiune sau de o necesitate pentru acea disciplină sau de faptul că studentul nu se simte atras de disciplina respectivă.

Așa, de exemplu, la Institutul pedagogic din Galați, au fost în această sesiune 27 candidați care s-au înscrie la disciplina optică și spectroscopie și numai 1 la mecanică. În ultimele 4 sesiuni un singur candidat s-a înscris la electricitate. La chimie

22 de candidați și-au ales chimia fizică și chimia organică; nici un candidat nu și-a ales chimia anorganică.

Problema alegerii disciplinei nu ar prezenta gravitate dacă optica și chimia fizică ar fi cele mai importante materii pentru viitorii profesori care predau la clasele 5-8. Or, pentru acest studenț este important în primul rînd mecanica și chimia anorganică. Peste cîteva luni ei trec la catedră de unde vor preda aceste materii. Desigur, se poate argumenta și altfel. Se poate spune că la orele de practică din ultimul an studenții au trebuit să predea elevilor tocmai aceste materii, mecanică și electricitate și chimie anorganică. În consecință au fost vîrșii cu o înaltă motivație cum și-au însușit cunoștințele. De acord. De ce însă trebuie, în acest caz, să se repete examenul de optică și chimie fizică? La ce folosesc?

Care este atunci forma în care ar trebui să se desfășoare acest examen? Noi credem că forma cea mai potrivită ar fi cea a unei discuții libere între comisie și candidat. Programa analitică va trebui, fără să fie prea încărcată, să atingă toate problemele principale din principalele discipline, predate în cei 3 ani de studiu. Examenul ar fi un fel de examen de sinteză, la care nu s-ar cere demonstrații (asa cum se cere astăzi) și nici formule chimice de structură complicată. Odată deschisă discuția de unul din

examinatori, ceilalți membri ai comisiei ar urma cu prin întrebări și prin participarea la discuții să încerce să se convingă în ce măsură candidatul știe și face legătura între diferitele discipline. Comisia s-ar putea convinge astfel de multiplele prezențe a candidatului, de sponaneitatea sa, de vocabularul pe care-l posedă și de ușurința cu care se exprimă, măsura în care el este capabil să răspundă la o întrebare neașteptată și copilștii să-și pună totdeauna întrebări la care nu te aștepti.

Așa cum decurg astăzi examenele, cu practica „bileteilor de examen”, studenții sînt îndemnați să învețe pe de rost și să depoziteze la judeca și de a separa esențialul de acesoriu.

Meseria de profesor este frumoasă, este azi mai necesară ca oricînd. (În zece din ultimii ani, numărul cadrelor de predare a crescut în medie, în principalele țări industriale din lume de 2,4 ori!). Meseria de profesor este însă o meseria care se învață, ca toate celelalte, într-o școală. O școală nu este însă un local, este o instituție, este totalitatea tradițiilor bune care s-au format în jurul unui colectiv pe baza velleților lor prin conexiunea înverșă. Meseria de profesor trebuie să devină meseria celor capabili să creeze o școală, un mîncuș de tradiții bune, un complex de idei comune.

Vizita în țara noastră a delegației Uniunii Studenților pentru Eliberarea Vietnamului de sud

• IN REGIUNEA BANAT • MITING DE SOLIDARITATE CU LUPTA DREAPTĂ A POPORULUI VIETNAMEZ ÎN TABĂRA STUDENTEASCĂ DE LA IZVORUL MUREȘULUI

Continuîndu-și vizita în țara noastră, delegația Uniunii Studenților pentru Eliberarea Vietnamului de sud (U.E.L.V.S.) a fost eroiciei studenții vietnamezi au fost primiți cu deosebită căldură de către tinerii regiunii. Activiști ai U.T.C. și U.A.S.R. în frunte cu tov. Florea Sofronie, secretar al Comitetului regional U.T.C., precum și numeroși tineri au întâmpinat cu flori pe membrii delegației la hotarul regiunii.

Studenții Institutului politehnic din Timișoara și tinerii de la cooperativa agricolă de producție Biled din raionul Sîmnicolau Mare au făcut o caldă primire oaspeților vietnamezi, rugîndu-și să transmită tineretului și studenților din Vietnam mesajul de frățească solidaritate al tineretului român cu lupta eroică a poporului vietnamez împotriva agresiunii americane.

Părăsind regiunea Banat, delegația s-a îndreptat spre tabăra studențească de la Izvorul Mureșului. La intrarea în tabără, delegația a fost salutată de tov. Veres Iulian, secretar al Consiliului U.A.S.R., precum și de numeroși studenți. Oaspeților vietnamezi le-au fost oferite flori.

În tabăra de la Izvorul Mureșului membrii delegației U.E.L.V.S. au participat la un miting de solidaritate cu lupta poporului și studenților vietnamezi împotriva agresiunii imperialiste a S.U.A.

La miting au luat cuvîntul Ermina Marulș, studentă în anul III la Facultatea de filologie din

București, asistentul universitar Arsene Grigore, Iulian Veres, secretar al Consiliului U.A.S.R., directorul taberei.

Vorbitorii au arătat că studenții țării noastre, alături de întregul popor, cer ca S.U.A. să punde capăt imediat, definitiv și necondiționat bombardamentelor asupra R. D. Vietnam, să înceteze agresiunea împotriva poporului din Vietnamul de sud, să-și retragă trupele sale și ale sateliților din această parte a Vietnamului, să recunoască Frontul Național de Eliberare al Vietnamului de sud, ca reprezentant unic și autentic al poporului vietnamez, să respecte acordurile de la Geneva din 1954 și să lase poporul vietnamez să-și hotărască singur problemele sale interne, fără nici un amestec din afară, conform intereselor și aspirațiilor sale.

Din partea delegației U.E.L.V.S. a vorbit Tran Van An, membru al Comitetului Central al Uniunii, care, în cuvinte calde a adresat sincere mulțumiri Comitetului Central al Partidului Comunist Român, guvernului Republicii Socialiste Române, poporului și tineretului român pentru sprijinul politic, material și moral acordat poporului vietnamez în lupta sa dreaptă și nobilă, împotriva imperialismului american.

În încheiere, participanții la miting au adoptat o moțiune de solidaritate cu lupta eroică a poporului și tineretului vietnamez și au fost prezentate apoi un film și o expoziție înfățișînd aspecte din lupta poporului vietnamez.

Vizita delegației Tineretului Socialist Italian

Delegația Federației Tineretului Socialist al Partidului Socialist Italian al Unității Proletare, condusă de Leonetti Francisco, membru al Direcției, care la invitația C.C. al U.T.C. este în țara noastră, a vizitat joi după-amiază Casa de cultură a tineretului „Tudor Vladimirescu”.

În cursul zilei de vineri, membrii delegației au purtat discuții

la Comitetul de Stat al Planificării și la Ministerul Învățămîntului.

Sîmbătă dimineața, oaspeții au fost primiți la C.C. al U.T.C. de către tovarășul Mircea Angelescu, secretar al C.C. al U.T.C.

La discuții au luat parte membri ai Biroului și activiști ai C.C. al U.T.C.

Înapoierea delegației C.C. al U. T. C. din Italia

Vineri, după-amiază, s-a însoțit în țară, delegația C.C. al U.T.C. condusă de Nicolae Ungureanu, membru al Biroului

C.C. al U.T.C., care a participat la lucrările primului Congres al Federației Tineretului Socialist Italian.

SPORT

În 48 de ore: 240 kilometri

Michael Jeffries un caporal englez, în vîrstă de 32 de ani, a stabilit o performanță mondială la mers, reușind să parcurgă în 48 de ore 240 de kilometri. În ultima parte a tentativei sale,

BANATUL E CHEMAT SĂ RĂSPUNDĂ LA APELUL RECOLTEI!

(Urmare din pag. 1)

defecte două-trei combine, două trei tractoare.

Doi cazuri... Două cazuri în aparență izolate, dar care sînt destul de semnificative pentru activitatea ce se desfășoară acum în regiunea Banat la strînsul recoltei. Pentru că, amînuindu-le, putem explica mai ușor cum se face că în nici una dintre cele aproape trei săptămîni trecute de la începerea recoltării grîului nu a fost realizată viteza de lucru planificată. Am discutat cu inginerul G.H. CONU, vicepreședinte al consiliului agricol regional. „Cu recoltările sînt bine, așa s-a apreciat”. I-am solicitat părerea și tovarășului ION MIHU, director tehnic al Tronului Gostat regional. „Sîntem mulțumiți — spunea dinoul. S-a apreciat că, la noi, campania se desfășoară bine”.

Cine a făcut asemenea aprecieri? Dar, întrucît cine și cu ce priile a făcut aceste aprecieri, poate oare un specialist și, mai ales, un conducător din agricultura regiunii să spună că toate bune și frumoase, că nici măcar într-o zi de la începutul campaniei nu s-a realizat viteza zilnică de lucru?

Ultimele zile... perioada în care am întreprins raidul au fost frumoase, bune de lucru în Banat. Viteza de lucru planificată nu a fost realizată decât în proporție de 60 la sută. Raioane cu o pondere importantă ca Arad, Deta, Lugoj, nu au realizat nici 60 la sută din viteza planificată. În

„Patrulaterul” de natație

La Syracuse a început „patrulaterul” feminin de natație la care iau parte înotătoare din Franța, România, Spania și Italia. În prima zi de întreceri Agneta Sterner (România) a câștigat proba de 100 m fluture, realizînd, cu timpul de 1'11" 8/10, un nou record

republican. Pe locul doi în aceeași probă s-a clasat Pasqualetti (Italia), iar pe locul trei Cerbeanu (România). În proba de 100 m spate victoria a revenit campioanei europene Christine Caron (Franța) cu 1'09" 5/10, urmată de concurențele române Balaban 4'58" 7/10.

Selecionata secundă masculină de handbal a României, care participă la „Cupa Mării Baltice” de la Gdansk, a învins cu scorul de 16-3 (9-0) echipa de tineret a Poloniei. S-au re-

marcat din echipa română Guneș, Negovan, Samungi.

Echipa de lupte clasice Dinamo București, aflată în turneu în R. D. Germană, a terminat la egalitate 4-4 cu formația SK Leipzig. Iată cîteva rezultate: Ion Alonescu (Dinamo) învinge la puncte pe Rademacher; Ion Tăranu câștigă la puncte în fața lui Gotter; Albrecht face meci nul cu Gh. Popovici.

Au început turneele eliminatorii ale competiției de tenis pentru echipele de tineret „Cupa Galea” La Chambery. Eșecul a învins Luxemburgul cu 5-0, iar la Leyzin, Austria conduce cu 2-0 în meciul cu Bulgaria.

Reapusul a fost, de această dată, afirmativ. Am avut argumente. Din explicațiile date am reținut ca principal suport convingător că, potrivit unei experiențe, „gren li piină treci cumpăna”. Argumentul e... zdrobitor!

Ne luăm permisiunea de a nota, totuși, cîteva lucruri care socotim că ar putea contribui cu adevărat la sporirea vitezei de lucru stabilite în fiecare raion pentru recoltarea grîului.

În primul rînd necesitatea folosirii de către combinele a întregii zile de lucru. La Cheșea și în alte cooperative am observat tendința de „defectare” a combineelor în jurul orelor 18-18,30 cînd soarele este încă sus, și se mai poate lucra. Brigadierii, președinții și inginerii din cooperative agricole ar trebui să-și ajute mai mult pe mecanizatorii pentru a reduce cît mai mult posibil întoarcerile și deplasările mari, inutile, cu combinele, timpul de descărcare al sacilor. Viteza de lucru a combineelor, sporirea productivității lor și reducerea defecturilor în brazdă, sînt condiționate și de numărul de coșești pe care îi vor antrena cooperativele la tăierea vetrelor intens îmburuienate, de operativitatea cu care se face transportul recoltei.

În parc la Borsec

...PASĂREA ACEEA, CARE-ȘI UITĂ PĂRINȚII

(Urmare din pag. 1)

compartiment îi priveam mai de aproape.

Înalt, elegant îmbrăcat, părea un om care de mult își câștigă existența singur și nicicînd un proaspăt absolvent.

„Tă-ă împuțat capul cu proști, babacul, nu?” A venit să mă facă de ris în fața colegilor; a venit să mergem împreună acasă, parcă singur nu puteam să vin. Ambiții de om bătrîn. M-a făcut de ris, vorbind cu „este” la plural și asta în fața unor oameni în mijlocul cărora am o anumită poziție, un anumit prestigiu!”

...Cînd l-am văzut la cofetărie, masa-l era încercată cu pahare, pahărele, cuscute de cafea. Era îmbrăcat într-un alt costum, care părea a fi nou.

Oare de unde avea Dan bani, că doar venea după cinci ani de facultate?

Nu avea altă sursă, afară de aceea din familie, a salariului și pensiei părinților lui. Deci banii de buzunar, banii necesari confecționării costumelor sale impecabile și a cămășilor albe, banii pe care-l auzisese prin locuri pentru a-și etala „personalitatea” și titlul de inginer, erau de la aceia pe care-i distrelește că sînt „depășiți” și nu vorbesc gramatical, de la ațela care timp de douăzeci și

ceva de ani și-au creat din el un adevărat mit.

„Ii priveam și, în gînd, vorbele se porneau să-l muștruiască puțin, să-l prilejuească.”

Tă-ă... sles o profesie, vei încete o activitate creatoare de acum înainte (poate), vei participa din plin prin caracterul profesiei tale la viața socială, îți ai format, desigur, convingeri ideologice în timpul studiilor, dar nu îți ai format un CARACTER.

Toate calitățile tale profesionale se vor „voala” în fața societății, tocmai pentru acest fel greșit de a gîndi, pentru atitudinea pe care, se zice, o singură pasăre lui are față de părinții pe care-i uită.

Îți lipsește acea noțiune de bază a eticii care exprimă obligațiile morale ale omului față de cei ce l-au creat, îți lipsește acel sentiment al răspunderii morale pentru comportarea ta. Un mare scriitor, al cărui părinte l-a înșuțit prea puțin în viață, spunea: „Un tată m-ar fi înzestrat cu cîteva încapățînări durabile, făcînd din dispozitivul lui principiele mele, din ignoranța lui, știința mare, din plînsul lui, orgoliul meu, din mîniile lui, legea mea, ar fi locuit în mine; acest respectabil locatar mi-ar fi dat respect pentru mine însumi!”

CINEMA • RADIO • TELEVIZIUNE

16,45; 18) Arta (orele 9; 11,45; 14,30; 17,15; 20)
DENUNȚĂTORUL rulează la Union (orele 15,30; 18; 20,30).
STRAINA rulează la Doina (orele 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45).
ALO, JAPONIA — BASPINDIREA FRUCTELOR ȘI SEMINTELOR — GUSTAV FACE CURĂ DE SLĂBIRE rulează la Timpuri Noi (orele 9-21 în continuare).
MAIORUL ȘI MOARTEA rulează la Giulești (orele 15,30; 18; 20,30)

18; 20,30) Floreasca (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45)
PENTRU UN PUMN DE DOLARI rulează la Dacia (orele 9,15-21 în continuare) Tomis (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30).
ANGELICA ȘI REGELE rulează la Buzestii (orele 15,30; 18) Lira (orele 15; 17,30; 20).
LOCOTENENT CRISTINA rulează la Crîngăși (orele 15; 18; 20,30)

HIPERBOLOIDUL INGENIERULUI GABIN rulează la Bucegi (orele 9; 11,15; 16; 18,15; 20,45).
TIMIDUL rulează la Unirea (orele 15,30; 18).
LADY MACHBETH DIN SIBERIA rulează la Flacăra (orele 15,30; 18; 20,30).
FERNAND COW-BOY rulează la Vitan (orele 15,30; 18).
PRINTRE VOLTURI rulează la Miorița (orele 15,30; 18; 20,30) Volga (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30).
BIO CONCHOS rulează la Popular (orele 15,30; 18; 20,30).
BANDA DE LAȘI rulează la Munca (orele 15; 17; 19; 21).
JUANA GALLO rulează la Moșilor (orele 15,30; 18).
JOE LIMONADA rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,30).
MONTPARNASSE 19 rulează la Vitorul (orele 15,30; 18; 20,30). Cotroceni (orele 15,30; 18; 20,30).
SPIONUL rulează la Colentina (orele 15,30; 17,45).
IERBURI AMARE rulează la Rahova (orele 15,30; 18; 20,15).
DOAMNA DE PE SINE rulează la Progresul (orele 15,30; 18; 20,15).

GRADINI

COMISARUL X rulează la Stadionul Dinamo (orele 20,15) Republicii (orele 20,15); Arenele Libertății (orele 20,30).
ZODIA FECIOARII rulează la Doina (orele 20,30) Festival (orele 20,30).
COMPARTIMENTUL UCIGAȘILOR rulează la Capitol (orele 20,30), Bucegi (orele 20,15).
WARLOCK rulează la Unirea (orele 20,30).
FANFAN LA TULIPE rulează la Expoziție (orele 20,30).
PENTRU UN PUMN DE DOLARI rulează la Tomis (orele 20,30).
DENUNȚĂTORUL, A FOST CÎNDVA HOT rulează la Vitan (orele 20,30).
ANGELICA ȘI REGELE rulează la Buzestii (orele 20,30).
ȘAPTE BĂIEȚI ȘI O STRĂNGĂRIȚĂ rulează la Arta (orele 20,30).
FOTO HABER rulează la Colentina (orele 20,30).
JUANA GALLO rulează la Moșilor (orele 20,15).
TUDOR rulează la Progresul (orele 20,15).
DILIGENȚA rulează la Lira (orele 20,30).
FRENCH-CANCAN rulează la Rahova (orele 20,30).

11,03 Ilustrate muzicale. 13.10 Estradă duminică! 15.10 Personaje și interpretii lor: Ion Vodă din opera „Ion Vodă cel Cumplit” de Gheorghe Dumitrescu (Petre Ștefănescu-Goangă și David Ohanesian). 16.00 Selecțiuni din opera „Joc de artificii” de Paul Burkhard. 19.30 Programul orchestrei de estradă a Radioteleviziunii. Soliști: Margareta Pîslaru și Rudolf Cortez. 20.30 Teatru scurt. Premiera „Analafetului”. Comedie de Branislav Nușić. 20.52 Vă invităm la dans.

11.00 Concert înregistrat de orchestra simfonică a Cinematografului. Dirijor Mircea Cristescu. Concert Bartok. 12.35 Muzică din opera „Dinorah” de Meyerbeer. 12.55 „Frumoși ochi are badea” — emisiune de folclor. 14.30 Unda veselă (reluarea emisiunii din 22 iulie). 15.00 Ma-

zurul de Chopin interpretate de Arthur Rubinstein. 15.10 Concurs cu public. 18.00 Opera „Frumoasa mea doamnă” de Loewe (montaj muzical-literar). 19.20 Oameni de seamă: Ronsard (1524-1585). 20.15 Din cele mai frumoase cîntece... cele mai frumoase. 22.19 Oratoriul „Ulisese plîngînd” de Tadeusz Szell-govskî.

DUMINICĂ 23 IULIE

PROGRAMUL I
11.03 Ilustrate muzicale. 13.10 Estradă duminică! 15.10 Personaje și interpretii lor: Ion Vodă din opera „Ion Vodă cel Cumplit” de Gheorghe Dumitrescu (Petre Ștefănescu-Goangă și David Ohanesian). 16.00 Selecțiuni din opera „Joc de artificii” de Paul Burkhard. 19.30 Programul orchestrei de estradă a Radioteleviziunii. Soliști: Margareta Pîslaru și Rudolf Cortez. 20.30 Teatru scurt. Premiera „Analafetului”. Comedie de Branislav Nușić. 20.52 Vă invităm la dans.

PROGRAMUL II
11.00 Concert înregistrat de orchestra simfonică a Cinematografului. Dirijor Mircea Cristescu. Concert Bartok. 12.35 Muzică din opera „Dinorah” de Meyerbeer. 12.55 „Frumoși ochi are badea” — emisiune de folclor. 14.30 Unda veselă (reluarea emisiunii din 22 iulie). 15.00 Ma-

DUMINICĂ 23 IULIE

9.02: Emisiune pentru copiii și tineretul școlar: „Trec bătădușii” — incursiune în legenda. Interpretate un colectiv de actori de la Teatrul „Ion Creangă”. 10.05: Filmul „Poveștile unui doctor”. 10.20: Răsăritul mării în... vacanță. 10.30: Emisiunea pentru sate. 10.35: Magazin 111. 19.30: Telegazeta. 20.10: Interpretul preferat. 20.30: Să ridem cu Stan și Bran. 20.35: Ceasul de aur. Scenariu de televiziune de Jean Claude Brisville. 22.07: Un cîntec vechi, o amintire. 22.45: Telegazeta de noapte. 23.00: Telesport.

RITMURI PE VERTICALĂ

Frezorii Dunării. Mii de oameni prinși în lupta cu Dunărea pe mai bine de 30 km; gama largă de profesioniști de la scafandru, la topograf; dimensiunile faptelor consumate în fiecare oră — toate acestea creează dificultăți reportierului în alegerea temei pentru câteva file de reportaj. Pentru că dacă pe alte șantiere te întrebi uneori despre ce ai putea să scrii, la Porțile de Fier, renunți cu stringere de inimă la zeci de subiecte.

Cititorul care nu ai avut încă prilejul să admiri acest vast și clocotitor șantier de pe Dunăre, imaginează-ți pentru o clipă Stadionul 23 August pe care bănuiesc că-l știi măcar de la televizor. În locul tribunelor — stinca. Pe gazon, așează câteva zeci de macarale uriașe, capabile să ridice deodată un tren cu 70 de vagoane. La picioarele lor, dantele de oțel și armăturilor din beton, a vitoarelor centrale electrice, a ecluzei. În fiecare oră cărigele macaralelor transportă în bene către locurile de turnare circa 100 de tone ciment. Printre ele un furnicar de basculante de la 10 la 30 de tone, așezată în viteză pe serpentinele de rocă. Escavatorul mușcă din pereți metri cubi în cupa-l de metal. Acesta e batardoul, numai o parte din șantierul care va da naștere sistemului hidroenergetic de navigație de la Porțile de Fier. În peisajul permanent mișcător, cu aglomerarea aparentă de utilaje de mare forță, impresionează însă mai mult decât ele și în primul rând cei ce-l manevrează — oamenii care cu perseverență și pricepere unor adevărați dresori, obțină Dunărea să facă ceea ce vor.

Părăsind locul de unde am cuprins cu privirea întreaga panoramă a batardoului și pătrunzind în intimitatea muncii constructorilor, sînt tentat să notez numele fiecărui șofer, escavatorist, minier, fierar-betonist, montor. Aici în mijlocul oamenilor îți este parcă jenă să întrebi de numele frunțasiilor pentru că, se vede de la o poștă, fiecare la locul său de muncă este într-un fel cel mai bun. Spre confirmare am notat o cifră cu valoare de „numitor comun” al constructorilor: în primele 6 luni ale acestui an, productivitatea muncii pe salariat este cu 10 la sută mai mare decât cea planificată. La fiecare loc de muncă notăm de pe pancarte angajamentele lor pe semestrul II. La montarea unei macarale BKS 1000 cu ajutorul căreia vor fi montate porțile avar ale ecluzei, lucrează brigada maistrului Vasile Gheorghita. Cu câteva luni în urmă pentru asamblarea unei macarale de același tip montorii au avut nevoie de 75 de zile. La a doua macara termenul a fost scurtat la 55 de zile. Acum, la cea de a treia, angajamentele brigăzii precizează: „În 40 de zile macaraua BKS 1000 nr. 3 ecluză avar va fi montată”.

Trecind de la un loc de muncă la altul, poți nota asemenea angajamente la fiecare pas. Ne oprim în fața unui panou fixat lângă puțurile care vor atinge cel mai de jos punct de la nivelul Dunării circa 40 de metri. Brigada lui Tudor Moraru. Sînt 4 puțuri adînci de cîte 17 metri, avînd fiecare laturile de 14/10 metri. Din fiecare asemenea „celulă” înălțată sub albia Dunării vor fi scedeliți cu pichamierul (apropierea apei nu permite folosirea explozibilului) și evacuați circa 2 200 m.c. de șteril. O muncă de-a dreptul eroică. Pentru stimularea celor care s-au angajat să termine săparea celor patru puțuri înainte de termen, conducerea șantierului a stabilit prime excepționale. Această meritație recompensată este notată pe panou după cum urmează: „pentru scurtarea termenului de execuție de la 6 la 10 zile primă excepțională 2 000 lei pentru fiecare zi; de la 11 la 15 zile, primă excepțională de 4 000 lei pentru fiecare zi.

Acesta este batardoul. În timp ce unii constructori depun eforturi pentru sfredelirea stîncii înzind mereu către coatele fixate, cît mai adînc sub Dunăre, alții din oțel și beton înalță tot mai impunător corpul centralei electrice și ecluzei. Este o întrecere pe verticală pentru supunerea Dunării.

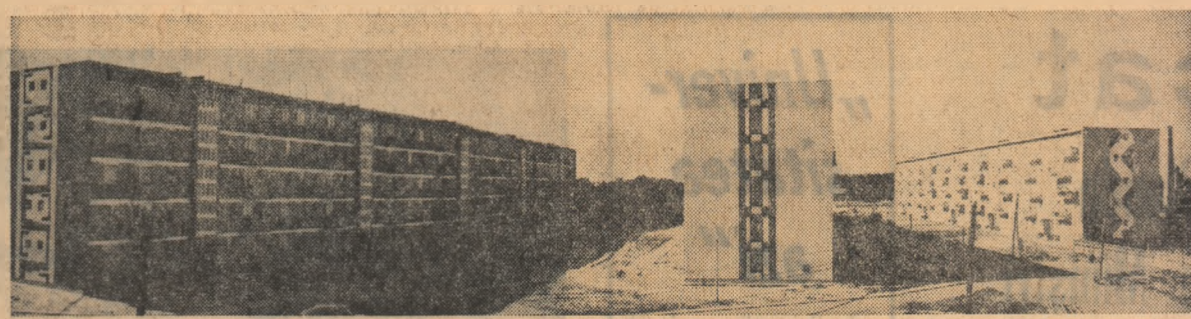
MIRAIL DUMITRESCU

Una din cele mai frumoase profesii — se spune curent despre meseria de constructor. Și nu fără temel. Dovadă mîile de tineri care sosesc pe șantierele țării, umîndu-și energia, întreaga lor capacitate cu destiniile acestora. Despre pricepera și hărnicia, despre faptele demne de laudă ale tinerilor constructori am scris în repetate rânduri, încercînd sentimentul plăcut de a fi părtași la bucuria împlinirii lor.

Ai doilea an al cincinalului oferă tinerilor constructori un vast teren de afirmare a energiei lor. Este prevăzut un volum de investiții din fondurile statului de 52 miliarde lei, ceea ce înseamnă cu aproape 17 la sută mai mult decât în anul 1966 și aproximativ egal cu cel din cursul primului plan cincinal. Aceste fonduri sînt întrepriate spre creșterea

capacităților de producție în industrie, pentru dezvoltarea tehnico — materială a agriculturii și a celorlalte ramuri productive, construcții de locuințe și acțiuni în domeniul social cultural.

În aceste zile, reporteri ai ziarului nostru s-au aflat printre tinerii de pe câteva mari șantiere. I-a urmărit la lucru. I-a surprins în efortul generos de a da viață în totalitate, la termen, a obiectivelor planului de investiții — sarcină de căpetenie a lucrătorilor din construcții, de cea mai mare importanță pentru economia națională. Vă invităm să-i însoțiți și să vedeți în cadrul secvențelor înregistrate pe mîile și mîile de tineri ce populează cu faptele lor Gartera de aur a șantierului.

Satu Mare a devenit... și mai mare. În fotografie: un aspect al microratonului 14

„Activitatea de construcții reprezintă o parte componentă esențială a operei de edificare a socialismului în țara noastră — vastă operă constructivă, creatoare”

(Din cuvîntarea rostită de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al C.C. al P.C.R. la Conferința pe țară a lucrătorilor din construcții).

DE ZIUA CONSTRUCTORULUI

EROI PE SCHELE

Întîlnire în puncte cardinale

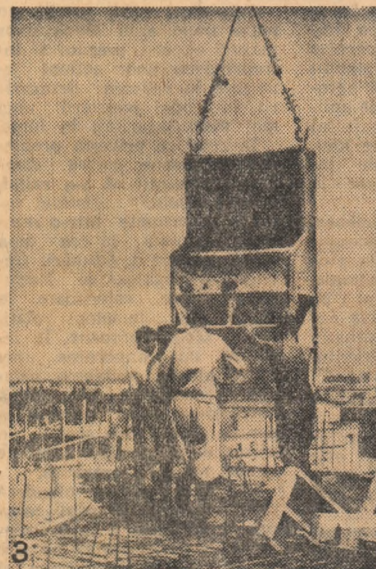
Am vrut ca ochiul aparatului de fotografiat să prindă pe retină imagini din munca celor ce înalță cetăți. Un fragment de istorie din noua geografie a Capitalului. O scurtă escaladă pe locuri decente spre ciolănițe.

A fost mai greu să ne hotărîm: încotro? În cele din urmă am decis: pe rînd, la cîte patru puncte cardinale. În patru locuri dispuse la extremitățile a două magistrale: est-vest, nord-sud. Și aparatul a început să lucreze.

(1) Un constructor din Titan. Se numește Victor Gogoană și are 24 de ani. Dacă acum zîmbește, de ci-

nă-i fotoreporterul care n-a omis să facă o ușoară aluzie: poza ar ieși mai reușită... Colegii îi știu însă că la treabă nu la lucrează în glumă. S-au convins în cei 9 ani de cînd lucrează ca mozaicari. Pot confirma și ceilalți colegi ai săi, elevii clasei a X-a seral de la Liceul „Mihai Viteazul”. Un atestat valoros de dată recentă: votul adunării generale pentru primirea sa în rîndul membrilor de partid.

(2) În Drumul Taberei am mers de multe ori în vizită la prieteni. De astădată sîntem musafiri — o binușiți — ai celor care le-au apropiat confortul. Odată în

plus bucuroși că n-a trebuit să așteptăm prea mult timp 37 sau 40 de zile, nu ne rămînea decît să schimbăm poziția filmului, să ne facem „t mai incizibili și... blitz. Așa am reușit să surprindem în pl-

nea din betonism condusi de Nicolae Udrea, tînar de ani, drăstnic la mînt — cuprînt cum vorbește pricepera sa.

(4) De cîteva ani Bucureștii au înspresud un nou „buzunar” — Bercent-Sud. Un oraș veritabil, centrifugat aici de arhitecți și înălțat de constructori. Printre volumele blocurilor abia de-î gîsim pe „ultimii mohicani”. Cartierul Bercent este aproape de terminare. „Am pus cortul” la școala cu 24 de clase, care ni s-a înălțat „în salopetă”. Se lucrează la fatada, se execută finisările interioare. Termen de predare: 30 august. Angajamentul constructorilor: pe 20 august se poate introduce mobilierul. Parcă și vedem drăcia de gălăgioși ce zburdă acum departe de schele populînd sălile cu uniforme lor, de dimineață, curate. Cu gîndul la ei am notat numele unora dintre cei aflați pe schele: Aurel Focșa, sudor, de echipă la mozaicuri, Dumitru Neacșu, zugrav, Florea Frincu, zidar, Maria Săbănuș, mecanic de macara.

(3) Iată-ne tot pe platforma unui bloc în construcție, dar în partea septentrională a orașului. Mai exact la etajul 7 al blocului A. 10 din Bucureștii-Noi (cu curajul și spuma electrice Bucureștii cel mai noi din Bucureștii Noi). Se toarnă încă o benă pe planșeu crud. În plin efort ci-

Text: U. NEAGU
Foto: EUGEN SECELELY

Inginerul Iosif Felsete, energietician-șef și secretarul comitetului U.T.C. al șantierului este înconjurat peste tot de respect — acel respect pe care-l încumbă seriozitatea, pricepera, pasiunea în muncă. Fiecare tînar măturîște că dacă a făcut într-adevăr ceva vrednic de luat în seamă, asta se datorează și secretarului căci a știut să se apropie de el, să-l cîștige, a știut să-i arneze — cu o cheie gingașă, delicată — arcul acela nevăzut din suflet care declanșează dorința de acțiune, faptele de eroism.

„Să recunoaștem, nu o treabă deloc ușoară să conduci peste 500 de tineri sosiți aici din toate colturile țării, să le canalizezi energiile într-un singur tot și să le faci apoi să se consume la „aceeași temperatură”.

Cheia delicată și gingașă cu care secretarul deschide porțile sufletelor nu e o cheie deloc miraculoasă. Ea se numește exemplul personal. Secretarul vorbește cu fapte, acționează cu fapta, demonstrează cu fapta. Pentru el, vorbele oricît de atent alese și frumos întocmite rămîn niște... vorbe goale dacă nu sînt însoțite de fapte...
Exemple? Nenumărate. Vom lua pe cel mai recent. ...Era în ziua de 12 iunie. Datorită descărcărilor electrice s-a rețezat un conductor de la linia aeriană de 15 kV care alimentează șantierul cu energie electrică. Conductorul a căzut peste celălalt producînd un scurt-circuit care — adevărat lant al slăbiciunilor — a dus la deranjarea întreruptorului din celulă. Un joc nefericit al hazardului ale cărui urmăritri trebuiau grabnic înlăturate.

Iosif Felsete n-a stat mult

pe gânduri. A luat cîteva electricieni și s-au apucat de treabă, tăcut, îndrăgii — așa cum sînt întotdeauna în marile înclătări. Soabele de sudoare le-au înmădat fruntele, apoi li s-au prelins pe ochi, pe obraji... Simțeau că ochii încep să-i usture, să-i ardă, dar își vedeau mai departe de treabă. După scurt timp secretarul s-a îndreptat din școloc și-a mișcat de cîteva ori ca să-și revină și a exclamat: gata.

— Încercă întreruptorul — i-a zis unui electrician. Privirile triumfătoare s-au întîlnit toate în același punct. — Încercă-l am zis...

Privirile s-au încourat. „Ce s-a nîtmplat? De ce nu circula curentul? Ei drăcie!” Secretarul a cercetat din nou operația efectuată. Aici totul e în ordine — își zise. Defecțiunea este în altă parte, probabil pe rețea...
Le-a făcut tovarășilor săi semn cu capul și i-a sculele și să pornească după el. Să-și ia toate sculele și ceva de ploaie și mîncare că drumul e lung și poate și treaba e multă...

„Au pornit pe rețea și au cercetat bucată cu bucată pe o distanță de 15 km pînă, înfrîșiți, au găsit defecțiunea: din cauza scurt-circuitului s-a spart un izolator, ceea ce a provocat o „punere la pămînt”.
Fețele încruntate, obosite

au fost înmădate de lumină. În cîteva minute avaria a fost înlăturată și linia — pusă sub tensiune.

„Într-o fracțiune pe care am avut-o eu inginerul Iosif Felsete, adăcăm vorba și despre această întîmplare: — O nimica toată! exclamă el. Aici pe șantier s-au petrecute alte fapte care pot fi minune de adevărat eroism. Pe lângă acestea, a noastră este cu totul neînsemnată. Sînt foarte ocupat, dar vă povestesc totuși una. Merită... Acum cîteva zile s-a aprins un motor. Flăcările se întindeau hula-pave spre celelalte motoare din jur. În orice clipă se putea produce un incendiu, de mari proporții care ar fi distrus nu numai mașini ci s-ar fi soldat și cu victime omenești. Dar așa ceva nu s-a întîmplat. Tînarul mecanic Ion Munteanu a intervenit rapid, nu fără oarecare risc, a căpătat cîteva arsuri, dar a înăbușit și focul... Cînd a fost feliicitat de conducerea șantierului și apoi de către noi în prima adunare generală U.T.C., ne-a spus că „oricare dacă era în locul lui, făcea la fel!”

„Ceea ce — conchide secretarul — să fim sinceri — nu e cîtuși de puțin un neadevăr!”

ALEXANDRU BALGRĂDEAN
corespondentul „Științei tineretului” pentru regiunea Hunedoara

— Nu mai tîn bine mîntea data... era prin aprilie. Lucram la extinderea liniei de acid sulfuric, cînd secția veche se dubla. Sudam la cota 20. Topînd electrodul cu masa pe față nu am observat că vin gaze și la un moment dat am simțit prima înclătare. Apoi s-a doua, apoi a treia. Odată eu eie, o ciudată stare de ameteală. Trebuie să coborî. Scara era destul de departe. Poate nu voi mai putea ajunge. Am sărit pe un podet... În același timp o vopositoare — Liliana — cobora scara. S-a oprit, foarte palidă, s-a rezeamat pe balustradă și, ca într-o filmare cu înclătătorul, a început să se aplece. Pînă jos erau 20 de metri.

— V-a cădea! m-a străfulgerat gîndul. Trebuie s-o ajut, trebuie. Peste cîteva secunde eram lângă ea. M-am lăsat piciorule. Am prins-o... Fata care legăna se aplecise încoace.

— Așa își reamînteste întîmplarea. Cu vîinte putine, întretăiate. Apoi „scuză-ți-mă trebuie să-mi continui lucrul”. Agravatul de sudură atinge fierul, se declanșează flama. Se aude zgomotul atât de caracteristic.

Se numește Stan Bocioroagă. Un tînar slab, brunet. Nimic particular care să-ți atragă atenția. Ba da: ochii; ochii plini parcă de o continuă căutare, cînd liniștiți și limpezi, cînd nurați de fulgerul unui gînd. L-am cunoscut sîndînd la al doilea nivel al vîitorului cuprînt de crăcare a amoniaciului. O biografie simplă: a absolvit școala generală. Cîndva văzuse un om sîndînd. Imaginea i s-a ascuns într-un colț tainic al memoriei; o regăsește: se va face sudor. În consecință, ziua de 27 octombrie 1960 îl găsește pe Șantierul naval de la Oltenița unde învață primele lucruri despre meserie. În 1962 în fosta luncă inundaabilă a Dunării încep lucrările de construcție a Combinatului chimic de la Turnu Măgurele. Simte pe undeva că trebuie să vină aici. Este printre primii angajați ai combinatului și dorește să rămînă pînă la terminarea lui cînd în locul sailelor mîlăștinei se va ridica combinatul care va asigura 42,5 la sută din producția de substanță activă a țării. În toamnă va intra la lucru.

— Dorești să urmezi mai departe? — Cine știe, poate... Decamdat vreau să știu cît mai multe despre mine, despre lume. Și apoi... fizica, chimia sînt foarte importante pentru meseria mea.

Termocentrala Craiova. Pe estacadă, la zeci de metri înălțime, cărbunele va aluneca în „gura” fabricii de produsă lumină.

Asculțîndu-l îl revăd parcă pe un alt tînar cunoscut tot aici. Inginerul Vasile Stoichiță, șeful sectorului I amoniac.

A terminat liceul la Giurgiu. De cîteva ori, cu școala vizitate cîteva fabrici. A vrut să le cunoască mai îndeaproape, să le simtă pulsul. Lucrează un an la Semănătoarea, alți doi la Vulcan. Dorește să-și desăvîrșească cunoștințele primite în fabrică. Peste cinci ani le posedă: absolva facultatea de mecanică secția de utilaj chimic. Reportizat în București, renunță la viața de capitală și pleacă pe șantier.

— Viața de uzină o mai cunoașteam. Ca să fii un bun inginer trebuia să o cunosc și pe aceasta.

Muncește și învață în continuare. Inginer simplu, șef de lot, șef de secție. În acest timp secretar al organizației de bază U.T.C. la Întreprinderea de construcții montaj București, organizație distinsă cu Diploma de onoare a C.C. al U.T.C. Multiple ocupații private cu seriozitate într-un timp pe care-l vrea folosit la maximum... Două destine diferite pornite din alte puncte inițiale. Și cîte asemănare. Unul cătărător pe osatura de metal a vîitorilor fabrici. Celălalt, coordonator al acestor lucrări de construcții. Ambii tineri, ambii mînați de aceeași dorință de a face un lucru bun și temelnic. Fără să vrei, vîzîndu-i, ascultîndu-i îl identifice pînă la absolut. OM TINĂR. La răspîntia drumurilor, între chemările alt de diverse au ales calea comandată de propria conștiință, de propria chemare.

GH. GHIDRIGAN

Ing. N. UDROIU

